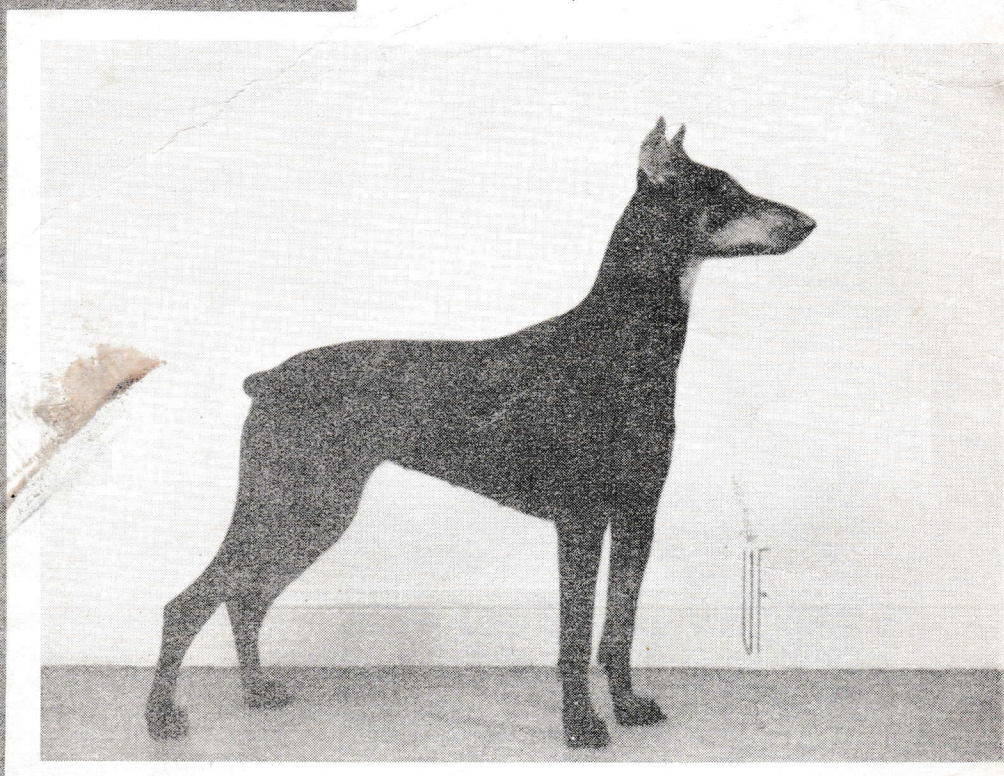


BRUKS HUNDEN



ZUSANNE AV NORBERGA, 1695 PP, ägare Fru Astrid Källberg, Djurgården, Stockholm. Uppf. dns. Svart m. bruna tecken, f. d. 28 juni 1943, e. Red King, 2029 PP, u. Mountebanks Zig-Zag, 530 TT. 1:a pris ökl, 2:a pris skl o. Hp, SBK:s utställn. Sthlm 1944.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTOR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sigfr. Sund, Agnegatan 27 II tr,
Tel. 51 25 99

REDAKTIONSKOMMITÉ:

Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Helligren

SKATTMAST.: Verkm. E. Guldbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06
Postgiro 158283

CENTRALSTYRELSENS och STOCKHOLMS-
AVDELNINGENS GEMENSAMMA EXPEDITION,

Sveavägen 25—27, 3 tr, är öppen
kl 11—16. Tel. 10 75 53
Centralsstyrelsens postgiro 19 69 52

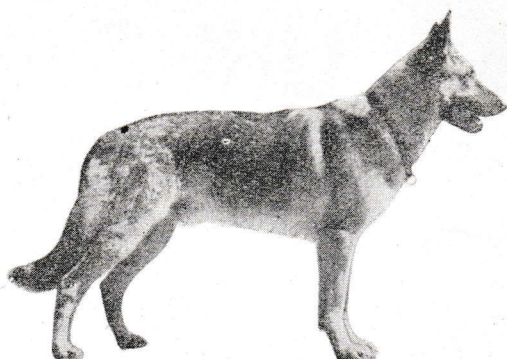
Svenska Brukshundklubben är associerad med
Svenska Kennelklubben

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.)	100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.)	60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.)	35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.)	20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.)	10:- kr.

millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktion-
en tillhanda senast den 28 för att med säkerhet
kunna inflyta i nästa månads nummer



Kennel av Barrsäter

har SCHÄFERVALPAR

e. Imp. Billo von Hannover SKKS 1102
MM, SZ 487366,

u. Simba Excelsior SKKS 646 RR.

Leveransklara första veckan i april.

Fru Dagny Torén, Uggleviksgat. 9, I,
Stockholm, telefon 10 20 99.

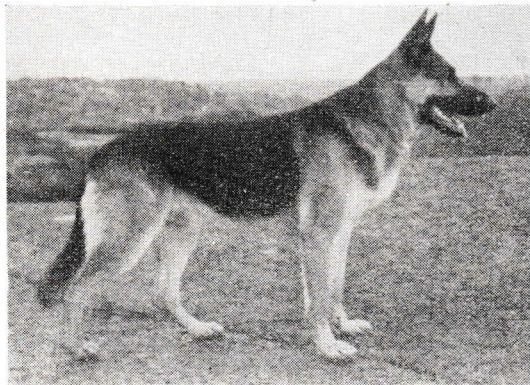
När det gäller möbel- och inredningsfrågor vänd Eder med förtroende till
Möbelarkitekt B. BLOMBERG.

Firma B. Blombergs Utställning

Artillerigatan 51 - Telefon 67 38 67

Konst & Preciosa.

Klubbmedlemmar erhålla rabatt.



Ido av Trebergsklippan.

SCHÄFERHUNDEN

Ido av Trebergsklippan 1446 TT står
till avelstjänst för lämpliga tikar.

Erövrade vid 16 mån. ålder 1:a ökl.,
2:a skl. i Malmö 1944 före Bojar av
Trebergsklippan, vilken sedan segrade
vid SBK:s utställning i Stockholm.

Tikar med svag karaktär torde icke
göra sig besvär. Avgift 100:— kr.

Valpar kunna påtingas.

Skriftligt garanti lämnas. Denna ga-
ranti innebär att om valpen på ett eller
annat sätt icke blir till belåtenhet läm-
nas en annan valp i utbyte. Garantin
förfaller icke förrän hunden är ett år
gammal. Kenneln har 8 avelstikar.

Herbert Börjesson, Kennel av Tre-
bergsklippan, Dalavägen 5, Göteborg.
Telefon 29 07 15.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sigfr. Sund, Agnegatan 27 II tr,
Tel. 51 25 99

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Hellgren

SKATTMÄST.: Verkm. E. Guldbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06
Postgiro 158283

CENTRALSTYRELSENS och STOCKHOLMS-
AVDELNINGENS GEMENSAMMA EXPEDITION,

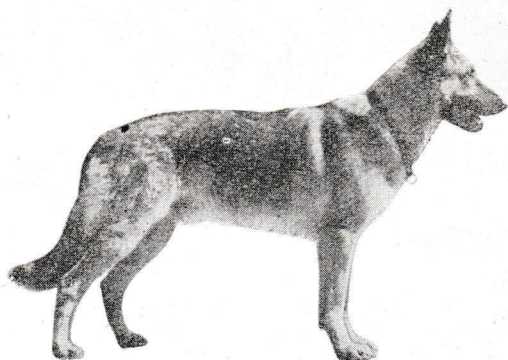
Sveavägen 25—27, 3 tr, är öppen
kl 11—16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 19 69 52

Svenska Brukshundklubben är associerad med
Svenska Kennelklubben

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.) 100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.) 60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.) 35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.) 20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.) 10:- kr.
millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktion-
en tillhanda senast den 28 för att med säkerhet
kunna inflyta i nästa månads nummer



Kennel av Barrsäter

har SCHÄFERVALPAR

e. Imp. Billo von Hannover SKKS 1102
MM, SZ 487366,

u. Simba Excelsior SKKS 646 RR.

Leveransklara första veckan i april.

Fru Dagny Torén, Uggleviksgat. 9, I,
Stockholm, telefon 10 20 99.

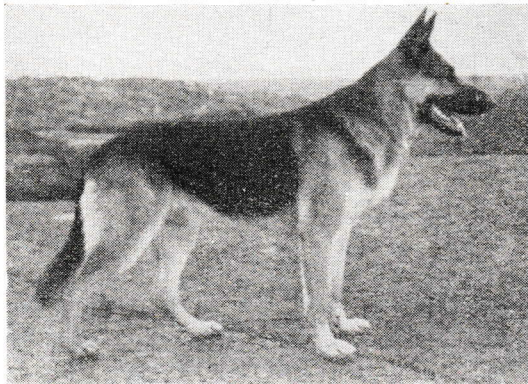
När det gäller möbel- och inredningsfrågor vänd Eder med förtroende till
Möbelarkitekt B. BLOMBERG.

Firma B. Blombergs Utställning

Artillerigatan 51 - Telefon 67 38 67

Konst & Preciosa.

Klubbmedlemmar erhålla rabatt.



Ido av Trebergsklippan.

SCHÄFERHUNDEN

Ido av Trebergsklippan 1446 TT står
till avelstjänst för lämpliga tikar.

Erövrade vid 16 mån. ålder 1:a ökl.,
2:a skl. i Malmö 1944 före Bojar av
Trebergsklippan, vilken sedan segrade
vid SBK:s utställning i Stockholm.

Tikar med svag karaktär torde icke
göra sig besvär. Avgift 100:— kr.

Valpar kunna påtingas.

Skriftligt garanti lämnas. Denna ga-
ranti innebär att om valpen på ett eller
annat sätt icke blir till belåtenhet läm-
nas en annan valp i utbyte. Garantin
förfaller icke förrän hunden är ett år
gammal. Kenneln har 8 avelstikar.

Herbert Börjesson, Kennel av Tre-
bergsklippan, Dalavägen 5, Göteborg.
Telefon 29 07 15.

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:
BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 6

FEBRUARI



1945

Nr 2

En felaktig inställning

Inom så gott som alla föreningar råder vanligen den meningen, att endast styrelsens medlemmar skola utföra allt arbete för föreningen. Denna uppfattning måste man emellertid beteckna såsom felaktig. Om en förening skall ha utsikt att kunna växa sig stark och ha möjlighet att hävda sig och på bästa sätt gagna den sak, som ligger inom dess verksamhetsområde, måste alla dess medlemmar hjälpas åt.

En styrelse måste då och då tillföras "nytt blod", om den ständigt skall kunna vara slagkraftig, och det måste därför utronas vilka personer det finns inom en klubb, som äro lämpliga för ifrågavarande förtroendeposter. Visserligen är det en styrka för en sammanslutning, om styrelsen knappt märkbart förändras, och det är som bekant sällan eller aldrig lyckligt, om s. k. palatsrevolutioner förekomma då och då. En förening blir lidande därpå, ty den får då lätt ett dåligt anseende utåt. Därmed vill jag visst inte påstå, att en styrelse bör få sitta hur länge som helst, om den visar tendens att slöa till. Skulle så vara förhållandet, får man nog i värsta fall välja en helt ny styrelse, ty av tvenne obehagliga ting väljer man ju det minst obehagliga.

Det sist sagda är kanske att gå något från ämnet, men bör kanske i detta sammanhang ändå omnämnas. Emellertid vill jag framhålla önskvärheten av

att så många medlemmar som möjligt anmäla sig för deltagande i ett eller annat arbete inom organisationen. Det finns så mycket, som skall uträttas. Hjälp behövs med träningsarbete, tävlings- och utställningsarrangemang, iordningställande av träningsmaterial, uppputsning av våra sportstugor, medlems- och annonsanskaffning m. m. sådant.

Tänk efter, om Du inte kan göra någonting, som kan gagna vår gemensamma sak — vår fyrbenta väns trevnad och välbefinnande — som ligger oss alla så varmt om hjärtat. För denna trogna kamrat kunna vi knappast göra för mycket. Kom med i vårt arbetslag och gör som myran — *dra Ditt strå till stacken!*

Sigfr. Sund.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Under sista månaden har SBK fortsatt sin expansion genom att en i Nyköping bildad klubb sökt bliva antagen till lokalavdelning. I Göteborg har intresset för brukshundar uppblussat, men det ser nu ut som om samtidigt en viss splittning skulle nödvändiggöra, att två avdelningar bildas. En dylik utveckling kan dock i många fall bliva lycklig och medföra ökad aktivitet.

Ur tävlingssynpunkt är vintern en

BREV från Varberg

Snö har fallit i några dagar och vad är naturligare än att en hundfantast tager hundar, barn och blomma med sig ut för att njuta av en nordisk vinter.

Pulkan, som medförts från höga Norden, uttages och en hund förspännes. Färden anträdes och går runt Påskberget. Stort uppseende i den lilla badortsstaden.

relativt stilla period, som dock av många brukshundsägare utnyttjas för draghundsutbildning och draghundstävlingar.

Vintermånaderna ge ett välkommet tillfälle för brukshundsägare att i avvaktan på tävlings- och utställningssäsongen tänka över avelsproblemet inom de olika raserna. Otvivelaktigt är detta viktiga spörsmål eftersatt, ty fortfarande sakna vi beträffande flera raser klara linjer i aveln. Medlemmarna ha ej för vana att i tillräcklig utsträckning och i tillräcklig god tid inhämta råd av avelssektionerna. Tyvärr beror detta till en del därpå, att sektionerna ej förskaffat sig tillräcklig auktoritet och ej utåt på ett otvetydigt sätt tagit ledningen i avelsfrågorna. Sektionerna böra därför tillse att de erhålla kännedom om hundmaterialet, framförallt om de befintliga blodslinjerna och erfarenhet om hur dessa passa till varandra. Sektionsstyrelserna böra noga inbördes och med intresserade uppfödare och specialister fastställa vilken eller vilka typer som böra eftersträvas och undersöka, vilka blodskombinationer som kunna väntas leda till målet. Ledamotskap i en sektionsstyrelse är ett mycket viktigt uppdrag, som kräver stor uppoffring av tid för rent studiearbete och deltagande i överläggningar.

Jag uppmanar tikägarna att ej med för tillfället fungerande prisdömare diskutera avelsspörsmål på utställningar. Det är omöjligt att blott genom att betrakta två individer avgöra om de lämpligen kunna användas i avel till varandra, här för kräves ett ingående studium av stamtavlor och tidigare avelsresultat.

Sven Hydén.

Dagen efter, lördagen den 13 januari, läses följande lilla notis i Varbergsposten:

"Vi observerade i går en för Varbergssorten högst ovanlig syn: en renpulka förspänd med en draghund, som i sin tur leddes av en stövelprydd herre av högst mellansvenskt utseende, medan en andra draghund vandrade lös och ledig vid sidan. Mannen hade sin kvinna i sällskap och i pulkan satt en svartlockig pojke, som tydligen njöt av både pulkans lyx och det uppseende ekipaget väckte bland stadsborna på sin färd Kungsgatan norrut. Pulkan är ju ett slädfordon som lapparna använda sig av när de önska åka snabbt efter rentravare..."

Kommentarer: Renpulkan var ingen renpulka (akkja) utan rätt och slätt en vanlig dragpulka. Mannen i stövlarna, med det mellansvenska utseendet en tvättakta lapplänning (Obs.! ej lapp). Den svarthåriga pojken, en ljus flicka (dessutom fanns en två månaders baby i pulkan). Draghundarna ett par högädla schäferhundar. *Annars var det rätt.*

För övrigt vill jag omtala att hundmaterialet i Varberg är gott och intresset för den ädla hundsporten mycket stort, varför jag med redaktörens benägna tillstånd återkommer i dessa spalter.

Lördagen den 17 februari höll SBK:s Varbergsavdelning sin första nattävling.

Med hälsning till alla brukshundsvänner!

IRON.

Jag bara frågar

Fråga: Undertecknad är medlem av SBK och ägare till en tik, som är mycket nervös. Trots detta ämnar jag ändå behålla henne. Nu har jag tänkt att skaffa mig en valp, som jag har för avsikt att ha tillsammans med tiken i en hundgård. Men frågan är den: Smittar den nervösa tiken med sitt sätt den unga valpen?

Björn Ljunghäll.

Svaret måste obetingat bli: ja! Jag har många gånger förut i denna tidskrift och i andra publikationer framhållit vådan av att hålla t. ex. schäferhundar i hundgård. Hundgårdshunden är som regel aldrig stilla, utan den travar som en "ond ande" utmed gårdens stängsel. Det säger sig självt, att en liten valp, som så lätt tar intryck av omgivningen, följer den vuxna hundens exempel. Till sist vill jag absolut avråda Er att skaffa en valp, om Ni

Kommentarer till boxerstandarden

Av P. SUNDQVIST

Den i förra numret av tidskriften införda rasbeskrivningen av boxern, som utformats i anslutning till den tyska standarden och på sin tid upprättats i samförstånd med den dåvarande tyska moderorganisationen för boxer, är visserligen nu rätt gammal, men gäller dock ännu i allt väsentligt som rättesnöre vid bedömningen. I stort sett täcker ju beskrivningen de dominerande detaljerna i boxers exteriör men, till betydande av andemeningen följer här några kommentarer.

Som synes är det helhetsintrycket, som skall ligga till grund för den mer eller mindre goda typvärderingen. Härvidlag är då först att märka, att kroppens kvadratur spelar en mycket stor roll. Den rätta kvadratiske kroppsformen framträder, om man tänker sig kvadratens linjer dragna från bogbladens högsta punkt över ryggen till sittbensknölen och därifrån till marken samt uppåt utefter frambenen. I denna kvadrat skall alltså kroppen kunna inritas. Rektangulär kropp är ett framträdande fel, särskilt hos hanen, då tiken däremot av ändamålsenliga skäl (valpning) snarare bör vara en aning rektangulär. — Massiviteten är långt ifrån oviktig och avgör ofta topplaceringar vid bedömningen. — Då boxern alltså måste betraktas som en brukshund, äro gångverk och rörelser samt fotdetaljerna betydelsefulla. Korrekta vinklar, varmed dock ej menas alltför spetsiga sådana (jfr schäfer och collie) med starka, men ej stela hasleder och välbyggda, lagom stora fötter äro nödvändiga förutsättningar för en god placering. Trampdynornas konsistens och elasticitet betyder också en del; de äro buffertar för avlastning från leder och ben av det tryck, som uppkommer vid snabba rörelser och framförallt hopp. — För klen benstomme inverkar givetvis mycket på bedömningen. — Att huvudet ej får vara för lätt innebär ej, att det skall vara tungt. Det senare är också ett fel, som dock nog mest framträder hos tiken. Massiviteten och huvudets tyngd böra stå i intim kontakt med varandra.

inte har tid att syssla med den, särskilt då det är fråga om en schäfervalp. En hund skall följa sin husbonde och hör inte hemma i en hundgård.

Sigfr. Sund.

Tikar med tunga huvuden bli i allmänhet maskulint betonade, och detta är självfallet en anmärkningsvärd typavvikelse. — Den viktiga typdetaljen är utan tvekan huvudet, och här måste man av en topphund fordra genomgående väl utmejslade detaljer. Här mankerar det ofta ifråga om proportionerna mellan nos och hela huvudet. Nospartiet, räknat från inre ögonvinkeln till nospetsen bör, uttryckt i mått, utgöra ungefär 1/3 av hela huvudets längd, räknat från hjässbensknölen till nospetsen. Men icke nog härmed; nosen bör dessutom till sin bredd vara så tilltagen att tämligen plana, parallellt löpande linjer framträda från kinderna och framåt. Avståndet mellan näsryggen och underkäkens undre kant bör likaledes vara ordentligt tilltaget, så att nosen ej blir kilformig eller spetsig. Huvudets storlek i övrigt och dess proportionerliga förhållande till exempelvis bringan kan uttryckas så, att huvudet bör kunna få rum mellan underarmarna strax nedom armbågarna. Kan det ej det är bringan för smal. Man talar ibland om övertypiskt huvud som ett fel. Härmed menas att pannan välver sig för kraftigt framöver pannavsatsen (stopet), kanske närmast att likna vid den särskilt markerade mänskliga s. k. "tänkarpannan". Man kan också definiera felet som "klotformigt huvud". För kraftigt markerade kinder hör man ofta talas om i kritiken från utställningarna. Ja, här uppträder en rätt kinkig detaljfråga, som kan ge anledning till diskussion. Som fel står angivet "bulliga" kinder, men samtidigt framhålles strax ovanför, att kinderna skola vara starkt utvecklade utan att dock framträda alltför mycket. Enligt min uppfattning måste denna typdetalj bedömas med försiktighet. Äro de "bulliga" kinderna beroende av för kraftigt utvecklad kindmuskulatur, får nog detta ej anses som fel i egentlig mening. Kan man däremot konstatera att okbenen äro oproportionerligt välvda i förhållande till huvudet i övrigt, måste detta betraktas som fel. Jämför exempelvis mongolernas kraftigt utvecklade kindknötar och okben. — Underbett (förbett) är obligatoriskt hos boxern, men bör vara begränsat till högst 1 cm. — Tänderna äro också en viktig detalj, som domarna emellertid av helt naturliga skäl måste ha rätt stort överseende med. Underkäkens tän-

der påfrestas ju på grund av underbettet ej så mycket och utvecklas följaktligen ej tillräckligt. Personligen tror jag, att väl avvägd kalktillförsel under tikens dräktighet och valparnas uppväxt är av stor betydelse för tandutvecklingen, och detta förhållande böra nog uppfödarna begrunda. Vid s. k. hajkäke äro framtänderna i regel sämre utvecklade än i käkar med välformad och markerad haka. Sitta hörntänderna för nära varandra, blir nosen spetsig och detta skämmer en eljest god typ. — Ögonens färg är även en detalj som man ofta får anledning anmärka på. Härvidlag anser jag dock, att man bör taga viss hänsyn till hundens färg. Hos en ljusare hund t. ex. stöter ett ljust öga ej så mycket som hos en rödbrun. Men man måste se opp med blicken. Skinner rovdjursblicken igenom, är det ett stort och diskvalificerande fel. Är däremot blicken god och livfull, bör ett något ljusare öga ej få räknas som ett alltför stort fel. — Beträffande örat, kan ett illa kuperat öra ha betydelse endast ifråga om topplacering. — S. k. lädernos är ett fel, som man nog också måste överse med i någon mån. Här föreligger förmodligen ett näringsfysiologiskt fenomen, som man kanske så småningom kan bringa ur världen. — Om halsen är väl ej så mycket att säga. Alltför markerad svanhals såväl som tjurnacke äro givetvis fel, som man bör se upp med, och halsskinnet är en ofrånkomlig skönhetsfläck, som tydligen ej går att massera bort. Det syns tvärtemot då bli än mer framträdande. — Man talar om att hunden har för mycket "luft" under sig. Detta beror antingen på för flack bröstorg eller för långa ben, och är följaktligen ett beaktansvärt fel, åtminstone hos den fullt färdiga hunden. — Alla veta vi väl vad karprygg och svankrygg är samt "sluttande kors" (nedsänkt länd), och att sådana deformiteter äro fel bör väl vara självklart. — Storleken är angiven i cm. men även här bör man nog gå fram med en viss försiktighet. Och detta till trots att boxern är brukshund. En harmoniskt byggd hund med goda typdetaljer, som ej håller måttet, bör enligt min åsikt ej diskvalificeras. Det gäller härvidlag bara att vid utbildandet av hunden till nyttighetshund (brukshund) finna det rätta gebietet. En något för stor hund kan lämpa sig utmärkt som vakt- och draghund, en för liten till rapport- eller sjukvårdshund. Man bör alltså ej gå fram med mätsticka. — Vad man emellertid under alla förhållanden måste fordra av en brukshund, stor

eller liten, är, förutom en stram, stark rygg och väl proportionerade ben med lagom långa underarmar och underben, ett välformat bröstparti. Revbenen måste vara väl välvda och s. k. "flatsidighet" är ett stort fel även om det i någon mån kompenseras av i övrigt goda detaljer hos hunden. — Ifråga om färgen är beträffande gula hundar givetvis den gulröda mest anslående, men då — enligt vad som sagts mig av en tysk expert — ursprungsfärgen varit nästan halmgul, är det klart att här rymmes möjligheter för flera nyanser utan att detta får anses vara värde-minskande ur bedömmingssynpunkt. Tigreringen är tyvärr alltför ofta ej korrekt. Den vältecknade hunden med denna färg skall så mycket som möjligt likna en tiger; alltså med väl avskilda och ej för tätt sittande strimmor. Masken skall hos den enfärgade hunden vara väl markerad, men begränsad till nosen. Den får alltså ej löpa upp i pannan eller bilda kraftigt markerade ringar kring ögonen. Hos den tigrerade hunden gör en för mycket markerad mask ett dystert intryck, som ej passar denna livfulla ras. I nuvarande rasbeskrivning sägs bl. a. om färgen, att "annorlunda färgade boxer än som ovan angivits icke får bedömas eller införas i stamboken". Efter fastställandet av denna standard ha emellertid schäckarna tillkommit och av Svenska Kennelklubben godkänts. Med schäck menas en hund som på vit botten har gula eller tigrerade fläckar, ej sammanflytande och om möjligt relativt symmetriskt placerade. Dessa fläckar skola täcka ungefär, men minst, 1/3 av kroppsytan. På enfärgade och tigrerade hundar äro vita tecken tillåtna, men de böra vara så placerade, att de ej störa helhetsintrycket och få ej förekomma i större omfattning än högst 1/3 av kroppsytan. Vit nosstrimma t. ex. livar ofta upp intrycket av hunden. — Temperamentet skall vara livligt utan att dock visa tecken till nervositet. Karaktären slutligen är av mycket stor betydelse, icke minst som brukshundsegenskap. Råa, ej utbildade hundar, som utan nämnvärd anledning visa alltför stor aggressivitet, måste, försävt icke felet — som tyvärr mångangång är fallet — kan hänföras till felaktig uppfostran, diskvalificeras. Grovle, mindre goda karaktärsdrag kunna helt säkert tillrättaläggas genom en i tid påbörjad utbildning av hunden, och det bör därför vara en boxerägare angeläget att ägna någon tid åt detta, långtifrån oviktiga, arbete med sin fyrbente vän boxern.

Ännu en del vore kanske att tillägga, men det skulle föra för långt att nagelfara alla detaljer

TÄVLINGSMÄRKEN



För att i någon mån stimulera till deltagande i tävlingar av olika slag samt för att giva erfarna tävlingsförare något yttre tecken på deras kompetens har styrelsen som förut meddelats beslutat inrätta särskilda tävlingsmärken av nedanstående utseende.

Detta märke skall finnas tillgängligt i brons, silver och guld. Bronsmärket erhålles sedan den tävlande enligt viss poängskala uppnått 15 poäng, silvermärket sedan den tävlande uppnått sammanlagt 40 poäng, dock tidigast 3 år efter det bronsmärket erhållits och guldmärket först vid uppnådda 100 poäng och tidigast 4 år efter silvermärket.

Poängskalan är följande:

Deltagande i träningstävlan endast appell (per gång)	1/2 p.
Deltagande i träningstävlan annan än appell (per gång)	1 p.
Deltagande i officiellt prov	1 p.
tillägg för godkännande i nybörjarklass	1 p.
d:o i högre klass	1 1/2 p.
d:o i segrarklass	2 p.
d:o i rikssegrarprov	3 1/2 p.
tillägg för deltagande i internationell tävlan	3 1/2 p.

och tidskriftens utrymme ger ej plats härför. Den i förra numret införda omslagsbilden ger dock en god upplåtning om hur en prima boxer skall se ut, och fotot av fru Å. Fjästad's trevliga tik, Lilltösen (Jiska) 72 PP, är därför väl värt ett studium.

”Vargjakten”

Hur är det ställt med allmänhetens kunskap rörande våra hundar, särskilt schäferhundarna? Följande ha vi saxat ur Länstidningen, Östersund (LT).

Vargjakt på Storsjöns is gav ingen best i utbyte.

De flesta av dem som bygga och bo i Genvalla på Storsjöns södra strand var i fredags, enligt vad som rapporterats, ute på jakt och bytet gällde ett så ovanligt djur i dessa trakter som — en varg. Djuret hade under hela fredagen setts springa fram och åter ute på isen i sundet och genom kikaren fick man klart för sig att det gällde ett gråben.

Flera karlar beväpnade sig med gevär och låg en stor del av fredagen ute på isen, där besten sprang fram och åter då och då med en avstickare mot skogen, men hela tiden på ett betryggande avstånd från jägarna.

Det blev också bom på bom på bjässen, som när han var jägarna som närmast, kom i ett sådant läge att man ej vågade skjuta då fara förelåg att kulorna skulle förirra sig upp mot gårdarna.

Slutligen ansåg besten det vara för gott att ta sin Mats ur skolan och sprang därför in i skogen vid Genvalla och blev borta.

LT har haft ett samtal med en hel del trovärdiga personer i Genvallatrakten och därvid framkastat tanken att det kunde vara frågan om en stor schäferhund. Detta förnekar man dock energiskt och påpekar att djuret hade den för vargen så speciella ”strykande” gången som hunden inte kan uppvisa. Skulle det i så fall vara frågan om en varg utgör den givetvis en allvarlig fara där den stryker omkring i skogarna så nära tätbebyggda trakter.

”Vargjakten” upprörande djurplågeri.

Som väl de flesta anat var den ”varg” som jagades på Storsjöns is utanför Genvalla en stor schäferhund. Detta antagande besannades i går när djuret slutligen dödades. Vid jakten i förra veckan sårades dock djuret mycket svårt och fick således i flera dagar släpa sig omkring med skottskador.

En av de jägare som sköt på ”vargen” i fre-

dags sköt nämligen bort halva underkäken på djuret och i detta tillstånd har alltså den stackars hunden släpat sig omkring i flera dagar. Hunden, en stor schäfer som verkligen företer slående likhet med en varg, tillhörde en fru från Lockne.

Den allmänna meningen ute i Genvalla på fredagen var att det verkligen var fråga om en varg och därför begav sig flera jägare ut på isen, där djuret löpte fram och tillbaka. Djuret höll sig emellertid på ett så långt avstånd från jägarna att det var omöjligt få verkligt korn på det. Man sköt emellertid med ovan relaterade sorgliga resultat och hunden försvann upp i skogarna kring Genvalla.

Där påträffades den sedan av en annan person som hastigt gjorde slut på hundens lidande.

Den så sorgligt förolyckade hunden var schäfertiken Rosita Excelsior tillhörande fru M. Hedberg, Lockne. Det hela må tala för sig självt.

Den ädla hundavelns ändamål

Människan har ju sedan urminnes tider haft hunden i sin tjänst. Förr var det inte så noga med huru hunden såg ut, man fäste sig huvudsakligen vid hans egenskaper som vaktare av hyddan.

Tiderna har förändrats och vi med dem.

Vi har fått sinne för det sköna. Därmed har också uppstått en önskan hos hundvännerna att få fram vackra och ändamålsenligt byggda hundar, med sådan karaktär, som är lämpad för de olika uppgifter hundarna skall fylla.

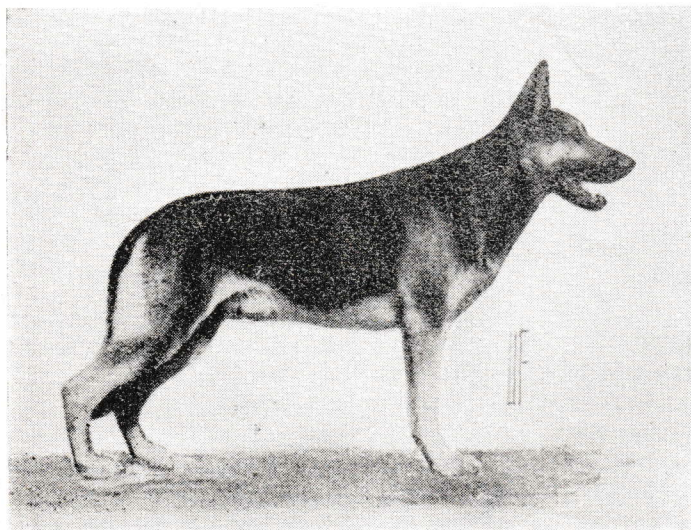
Smakriktningarna är ju som bekant olika även då det gäller våra fyrbenta vänner. Detta kan man bäst konstatera om man studerar någon av Svenska Kennelklubbens utställningskataloger, som vid större utställningar ofta upptager ända upp till ett 70-tal raser. Här finns nästan obegränsade möjligheter att välja.

Meningen med den ädla hundaveln är att renodla de olika raserna, så att hundarna skall kunna fylla högt ställda krav på ändamålsenlighet och skönhet, och att dessa egenskaper skall bli så konstanta som möjligt.

På många av de mindre sällskapshundarna behöver man ju ej anlägga några nyttopunkter, men de har ju ändå sin uppgift att fylla. Brukshundarna däremot — även jakthundarna — har i vårt tidevarv fått sina bestämda arbetsfält. Med detta för ögonen bör ju också aveln bedrivas fram mot målet — största möjliga ändamålsenlighet både ifråga om karaktär och kroppsliga egenskaper.

Mix.

Ett av Sveriges bästa avelsdjur för schäfer



Champion NESTOR von der NATTERNBURG-står till avelstjänst för lämpliga tikar. Parningsavgift Kr. 100:—.

Champion Nestor har erövrat första pris, certifikat och hederspris på samtliga utställningar han blivit utställd, både av svenska och tyska domare, samt erhållit bedömningen: utställningens vackraste bruksdjur, i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Desutom erhållit flera första pris i avelsklass. Även en av dess avkomma har erhållit första pris, certifikat och hederspris i Göteborg och Stockholm 1943.

Dir. H. ANDREASSON, Mölndal

Tel. Gbg 27 03 17.

Kennel av Asabo.

Hundgården, tel. 68, Frillesås.

Bedömning av Schäferhundar

För Brukshunden av Sigfr. Sund

II.

Det rätta könsuttrycket.

Vid bedömningen av tikarna måste man föredraga de kraftigaste bland de vackra (ädla), men de få därför inte ge ett maskulint intryck. Ej heller får hanhunden vara överfördlad, feminin. Ofta äro de överfördlade urblekta i färgerna, och ha brister ifråga om tanduppsättningen, käkarna, pälsen, byggnaden och rörelserna. Ofta äro de även nervösa. Allt nu nämnt faller under helhetsintrycket.

Stubbsvans m. m. ej godtagbart.

Kortsvansade eller stubbsvansade hundar såväl som albinos (vita med röda ögon och köttfärgad nos) måste man anse vara till skada för aveln, och de böra därför ej få tilldelas pris.

Hunden föres först i rörelse.

Först låter man hunden gå runt i domarringen. Härunder bildar man sig en uppfattning om helhetsintryck, karaktär och väsen. Därefter låter man hunden stå stilla och övergår så till detaljgranskningen.

Hunden skall stå lika på alla benen.

Hunden bör helst stå på en jämn och fast mark. Finns det ingen sådan, kan man med fördel använda ett underlag av plank. Hunden skall stå och stödja lika mycket på alla lemmarna; frambenen skola från alla sidor sett stå vertikalt och bakbenen skola vara lätt (Obs.! ej överdrivet) bakåtsträckta. I denna naturliga och fria ställning skall hunden stanna kvar under hela bedömningen. Den får ej med tillhjälp av halsband och koppel eller något annat medel bringas till konstlad effekt.

Hunden måste motsvara rasbilden.

Hunden måste ifråga om storlek, kraft och form motsvara rasbilden. Härvidlag får man också taga i betraktande om hunden visar sitt köns egenart: kraftigare byggnad, starkare tänder, större huvud hos hunden, finare och slankare form hos tiken. Ju mera utpräglad könskillnaden är, desto bättre för aveln.

Storleken.

Boghöjden skall för hunden vara 60—65 centimeter och för tiken 55—60 centimeter. Detta är en storlek, som erfordras snart sagt för brukshundar av alla raser (boxern måhända undantagen), oavsett till vilken tjänst de skola brukas.

Schäferhunden måste vara hårdig.

Schäferhunden måste, likaväl som en bra trupphäst, vara hårdig och uthållig och orka med långvarig rörelse i lugn såväl som i snabb takt, i trav såväl som i galopp. Den bör vara rörlig även på andra sätt, snabbt kunna bromsa in, vända sig samt ha förmåga att genom klättring och hopp taga sig över hinder. Härfor erfordras en viss storlek och kraft.

Forts.



Får Eder hund motion?

Cykelmotion är nyttigt för såväl ägare som hund

Köp cykeln hos **Axel Hellgren**

Skånegatan 87 - Tel. 41 27 92, 42 26 04

FRÅN LOKALA AVDELNINGARNA

Stockholmsavdelningen

Styrelsen består av följande ledamöter: Ordf. Kriminalöverkonstapel Sigfrid Sund, Agnegatan 27, Stockholm; v. ordf. Köpman Axel Hellgren, Skänegatan 87, Stockholm; sekr. Professorenskan Tofsy von Post, Ekhagsvägen 3, Stockholm 50; skattmästare Verkmäst. Ernst Guldbbrandson, Birkagatan 10, Stockholm; tjänsteman Anton Angmar, Veterinär Per Viridén, Föreståndare Jonas Widlund, Skräddarmästare Gunnar Svensson, herr Gösta Olsson, Fotograf Uno Friberg och Arrendator Gösta Fylking. Suppleanter: Uppbördsman Axel Brandt, Disponent Lennart Barcklind, Avdelningschef Harry Karlsson och Disponent Sven Olof Lindgren.

Följande kommittéer och utskott äro tillsatta för innevarande arbetsår:

1) *Ett verkställande utskott.* Ledamöter: Herr Sund, ordf., herr Hellgren, fru von Post och herr Guldbbrandson.

2) *En examensnämnd.* Ledamöter: Herr Angmar, herr Guldbbrandson, fru von Post och herr Widlund.

3) *En bruksprövskommitté.* Ledamöter: Herr Hellgren, ordf., herrar Guldbbrandson, Olsson och Widlund.

4) *En träningskommitté.* Ledamöter: för skyddshundar herr Olsson, för spårhundar herr Widlund, för rapporihundar herr Friberg, för sjukvårdshundar herr Svensson och för draghundar ingenjör Gunnar Ekstedt.

5) *En prisanskaffningskommitté.* Ledamöter: Herr Karlsson, ordf., herr Barcklind, disponent Olof Elg och herr Lindgren.

6) *En pressnämnd.* Ledamöter: Herr Lindgren, ordf., och herr Karlsson.

7) *En annonsanskaffningskommitté.* Ledamöter: Herr Friberg, ordf., herrar Widlund, Olsson, Karlsson och Elg.

Draghundstävling i Helenelund

Lagomt kallt, gott före, svag vind, många deltagare samt massor av åskådare var kontentan av söndagen den 18 februari 1945, då Stockholmsavdelningen hade sin inofficiella draghundstävling i Helenelund. Intresset för sporten tycks vara stort bland innevånarna i den Kungl.

huvudstaden och dess omgivning, varför vi tydligen till ett annat år få gå in för denna hundsportgren på ett annat och effektivare sätt än hitintills.

Som åskådare konstaterade jag, att 15 ekipage startade, att bästa hund blev diskad, därför att föraren bytte pulka efter sammanstötning med en skidlöpare, som korsade banan, att denna förare var Curt Myrén med sch. Doa, som avverkade 1,5 mil på 2,17,30, att segrare blev Erik Sundlövs sch. Boy, för. Gunnar Bergfors (2,21,20), 2:a sch. rikss. o. ch. Aia, för. Melwin Svensson (2,22,55), 3:a sch. Silva, för. B. Hansson (2 23), 4:a sch. Key, för. G. Wilhelmsson (2 26 40), 5:a sch. Ricki, för. Claes Telberg (2 48,25), 6:a sch. Raya, för. John Waldna (2,56,30), samt 7:a riesznschn. Jim av Lindby, äg. Lennart Barcklind, för. R. Svedenblad (3,00,05).

I damklassen startade fyra ekipage, därav ett utom tävlan fröken A.-G. Sellman med Ulvus, sch., som inkom i mål fullständigt oberörd på mycket god tid (körde $\frac{1}{2}$ mil). Segr. blev Chore av Barrsäter, sch., för. Brita Rosengren-Purkhold (1,38), 2:a Tell v. d. Hackerbrücke, Rottw., för. fru Cerd Hydén (1,59,10) samt slutligen 3:a Säterjäntans Lorry, sch., för. fröken M. Rosengren (2,00,55). Denna klass körde 1 mil.

Några förare bröto tävlingen, därför att hundarna — troligen otränade — visade benägenhet att "tryna". Då de väl blevo fria från pulkan, började de ivrigt leka och verkade inte alls trötta.

S. S.

Göteborgsavdelningen

Resultat från SBK:s Göteborgsavdelnings bruksprov i Alingsås den 26 november 1944.

Rapporihundar, segrarklass: 1. Brix, äg. N. Tingström, förare Y. Moberg, 445 $\frac{1}{3}$ poäng, cert. samt 2. Hasan, äg. och förare Ch. Henriksson, 382 $\frac{1}{3}$ poäng.

Högre klass. 1. Prim, äg. och för. Ing. H. Svensson, Trollhättan, 402 poäng, uppflyttad till segrarklass.

Nyborjarklass. 1. Laddy av Boxerbo, äg. och

för. Fru Ruth Olsson, 257 $\frac{1}{3}$ poäng, ej godkänd.

Spårhundar, högre klass. 1. Hushagens Cora, äg. Fru I. Fredin, för. S. Fredin, 473 poäng, uppflyttad till segrarklass.

Nyborjarklass. 1. Clan av Trebergsklippan, äg. och för. E. Kinnunen, 316 poäng, godkänd; 2. Tullie, äg. och för. C. A. Johansson, 145 $\frac{2}{3}$ poäng, ej godkänd; 3. Akka av Björka, äg. och för. G. Johansson, Landvetter, 84 $\frac{1}{3}$ poäng ej godkänd.

Skyddshurdar segrarklass. 1. Wulff, äg. och för. A. Mörning, Mölndal, 613 $\frac{2}{3}$ poäng, cert.; 2. Björn, äg. och för. A. Finn, 550 $\frac{1}{3}$ poäng; 3. Enghälls Buddy, äg. och för. Fabrikör H. Widgren, Norrköping, 544 $\frac{2}{3}$ poäng; 4. Bare av Trebergsklippan, äg. och för. S. Svensson, 525 $\frac{2}{3}$ poäng.

Högre klass. 1. Key, äg. och för. Inge Andersson, 617 poäng, uppflyttad till segrarklass.

Nyborjarklass. 1. Rolf av Gittaborg, äg. Asea, Ludvika, för. Nattvakt Borg, 391 poäng, uppflyttad till högre klass; 2. Raimo av Trebergsklippan, äg. och för. Th. Johansson, 350 poäng, godkänd; 3. Tarzan, äg. och för. G. Theander, 209 $\frac{1}{3}$ poäng.

Efter många om och men kunde Göteborgs-avdelningen äntligen hålla sin sedvanliga höst-tävling men tyvärr cirka två månader försenad till följd av valpsjukepidemien.

Bland de goda resultat, som uppnåddes, måste ett par framhållas. Rapporthunden Brix gjorde, trots frånvaron av sin ägare och vanliga förare, en utomordentlig prestation. Spårhunden, Hushagen Cora — likaledes med reservförare — gjorde ett utmärkt arbete i spårningen och var lugn och säker. Bland skyddshundarna nådde den nya stjärnan Key i högre klass gruppens högsta poängtal, 617. På dessa tre hundar ställa vi mycket stora förhoppningar, och om allt går efter beräkning och Rikssegrarprovet förlägges till Göteborg, skall det bli intressant att se dessa hundar i en verkligt skarp konkurrens.

Malmöavdelningen

Nu, när Skånes värsta vinterrusk med regn och dimma står för dörren, sitter vi och ser på vår brukshund. Den ligger ruggig och hopkrupen i sin vrå och väntar på att någon skall följa med honom ut helt försiktigt, för ut i den feta myllan får han ju inte gå, för matte vill han inte stöta sig med och komma hem som en annan sotare.

Både jag och hunden tänker nog på vår flydda utomhussäsong, vid den lilla klubbstugan på Limhamnsfältet, där allt började så stortat. Dels med träningen, och dels med upplagda tävlingsprogram, vilka även gingo stortat i stöpet genom den svåra valpsjukan, som började härja. En del av våra hundar fingo sviter efter detta, och all träning måste inställas både för fortsättningskursen och den då pågående nyborjarkursen, med den påföljd att intresset bland förarna slappnade, och detta särskilt bland nyborjarna.

Men trots alla dessa svårigheter, ser vi lugnt fram mot det nya året, emedan många lovande unghundar har kommit till inom klubben, för att säkerligen bilda en varaktig stomme.

Årets höstsäsong har börjat lova detta, och till tävlingarna i Hälsingborg kunde vi sända upp såväl rapport- som sjukvårdshundar, som vid dessa tävlingar placerade sig bra. Ävenledes togo några malmöhundar anlagsprov där. Vad certifieren beträffar visade utställningen i Malmö många goda klubbhundar, som togo första pris i öppen klass, andra i segrare och t. o. m. första i segrarklass. Detta ger oss ett gott bevis för att genom fortsatta träningar ha vi stora utsikter att under nästa år kunna uppvisa konkurrenskraftiga hundar.

Vårt största problem för närvarande är domarefrågan. Genom ett missförstånd blev arbetsutskottets utsedde aspirant ej i tillfälle att deltaga i tävlingarna i Hälsingborg, och sålunda blir denna frågas lösande ytterligare fördröjd någon tid framåt.

De bästa av klubbens hundar gav under sommaren en uppvisning på inbjudan av Kungl. Södra Skånska Infanteriregementets militärspel i Ystad, liksom även en uppvisning av sjukvårds- och rapporthund vid Malmö Frivilliga Rödakorskår. Till slut får arbetsutskottet tacka ovan nämnda Röda Korskår för deras visade intresse vid våra träningar, samtidigt som vi tacka medlemmar och styrelse för ett gott samarbete under det gångna året.

Arbetsutskottet.

Lundanytt

Våren 1944 bildades en lokalavdelning i Lund sorterande under Malmöavdelningen. Ett stort intresse har visats under det första verksamhetsåret och har såväl nyborjarkurser som vidare utbildning givits med polisman Gösta Svensson som huvudledare. Tyvärr har hitin-

tills icke så många brukshundar som önskligt deltagit i kurserna. Den propaganda klubben drivit synes emellertid bära god frukt, då klubben till vår- och kanske framförallt till höstkurserna torde kunna påräkna synnerligen gott tillskott av verkliga brukshundar med schäfrar i majoritet. Det är nämligen synnerligen gott om unghundar här i staden, och klubbens styrelse och särskilt dess arbetsutskott har icke underlåtit intressera vederbörande hundägare för brukshundsarbetet. Ett särskilt arbetsutskott har som nämnts utsetts bestående av v. ordf., sekr. och en ledamot utan funktion med uppgift att sköta om det löpande arbetet, propagandan, kurs- och tävlingsarrangemangen. För närvarande har klubben närmare femtioalet medlemmar och kurserna ha varit livligt och intresserat besökta.

En första uppvisning arrangerades i samband med Barnens Dagsfestligheterna i maj månad och i september anordnades en liknande uppvisning i Folkets Park. Bägge uppvisningarna senterades livligt av den månghövdade publiken och hjälpte de klubben mycket i dess arbete.

I slutet av november och i början av december anordnades de första tävlingarna, s. k. träningstävlingar för vår- och höstkurserna. Sista söndagen i november visade sig vårkursen på styva linan under herr Bolmströms domarskap. Deltagarna voro uppdelade i brukshunds- och sällskapshundsklass med i huvudsak samma prov. Det klickade helt naturligt här och var såväl ifråga om prestationer från mattars, hus-sars och hundars sida som ifråga om arrangemangen, men vi fingo en välbehövlig träning för kommande uppgifter. Första söndagen i dec. var det nybörjarkursens tur att visa vad den inhäntat, och det må först som sist fastslås, att allt gick mycket bättre i lås denna gång samt att deltagarna skötte sig över förväntan.

Slutligen uttrycka vi inför det nya året den förhoppningen, att icke inkallelser skola alltför mycket förrycka arbetet på vårsidan. Klubben förfogar nämligen ännu icke över så många instruktörer och polisman Svensson vistas under förvintern och våren på annan ort. Redan vid vårarbetet ha vi nämligen dels möjlighet att driva fram våra gamla hundar rätt avsevärt och dels kunna vi som sagt påräkna nya tillskott av lämpliga, goda brukshundar.

Prislistorna från träningstävlingarna fingo följande utseende:

Vårkursen. *Brukshundar*. 1:a pris Conny,

collie, äg. hr H. G. Ekstedt; 2:a pris Clodo, schäfer, äg. fru G. Hjortsberg; 3:e pris Buss, schäfer, äg. hr A. Borglin; 4:e pris Puck, boxer, äg. frkn I. Mårtensson; 5:e pris Focci, boxer, äg. frkn Karin Andersson; 6:e pris Roy, schäfer, äg. fru H. Persson.

Sällskapshundar. 1:a pris Nalle, äg. hr E. Hwasser, 2:a pris Tommy, äg. kand. R. Sönesson.

Höstkursen. 1:a pris Step, collie, äg. kand. K. Fr. Fritsch; 2:a pris Gladys, boxer, äg. hr S. Å. Axelsson; 3:e pris Rickie, finsk spets, äg. frkn A. L. Sager; 4:e pris Gay, collie, äg. hr T. Bjarke; 5:e pris Puckie, boxer, äg. kand. Ramel; 6:e pris Puck, foxterrier, äg. hr Johansson; 7:e pris Mitzi, collie, äg. hr B. Simsson.

Hw.

Styrelseberättelse

Styrelsen för *S. B. K:s lokalavdelning i Skåne* får härmed avgiva berättelse för verksamhetstiden 1 november 1943—31 januari 1945.

Medlemsantalet har, trots alla motigheter i form av höjd hundskatt och sjukdomsfall i stor skala bland djuren, visat en liten men dock ökning.

Det på årsmötet 1943 beslutade stugbygget blev färdigt i december samma år.

De sedvanliga appelldressyrkurserna ha avhållits med bra anslutning under ledning av hrr Nordén och Dahlquist. På Limhamnsfältet har vidareutbildningen skötts av arbetsutskottet.

Propagandan har ju försvärats genom förut nämnda epidemier. Dock har enskilda medlemmar deltagit med sina hundar i olika organisationers övningar. Ävenså har en grupp Malmöhundar givit en synnerligen lyckad uppvisning i Ystad i samband med en av I 7:s idrottsförening anordnad idrottskavalkad.

Officiell tävling arrangerades tillsammans med Hälsingborgsavdelningen i november. Våra hundar hävdade sig gott i konkurrensen och belade tätplaceringar i två klasser.

En ny sektion har bildats i Lund. Den har visat sig vara mycket livaktig och redan givit flera uppvisningar i samband med Barnens Dag etc. Medlemsantalet är också glädjande stort.

Inventarierna ha under året utökats med en reseskrivmaskin.

Styrelsen har bestått av hrr H. A. Fogelberg ordf., Emil Nilsson v. ordf., Ragnv. Nordén kassör, L. Bolmström sekr., H. Svensson och

Joh. Peterson samt fröken H. Sandell. Under omval vid årsmötet stå hrr L. Bolmström, Emil Nilsson och fröken H. Sandell. Herr Nilsson har i skrivelse undanbett sig återval.

Vid ingången till avdelningens 5:e verksamhetsår uttalar styrelsen sitt tack till alla, som varit den behjälpliga i arbetet under det gångna året.

Malmö den 31 januari 1945.

H. A. Fogelberg
Ordf.

L. Bolmström
Skr.

Hälsingborgsavdeln.

av Svenska Brukshundklubben höll den 14 dec. 1944 sitt årsmöte på Restaurang Kvarnen under synnerligen stor tillslutning.

Medlemmarna hälsades välkomna av ordf., polisman A. Scharling och till mötesordförande utsågs därefter posttjänsteman K. G. Andersson. Herr Scharling omvaldes enhälligt till ordf. Styrelsen för 1945 utgöres i övrigt av sjukvårdare Tore Uppling, sekr. kriminalkonstapel Gösta Nöjd, skattmästare, muskisergeant Åke Lundkvist och herr Johan Moberg med hr Allan Nilsson och entreprenör Åke Nilsson som suppleanter. Till revisorer valdes posttjänsteman K. G. Andersson och trädgårdsmästare Knut Hultberg med fastighetsägare Aron Björk som suppleant. Räkenskaperna balanserade på kr. 1,434:68 med en behållning av kr. 721:12.

Årsmötet beslöt tillerkänna herrar A. Scharling och A. Nilsson gratifikationer å resp. 75 och 50 kr. för deras uppoftande arbete att leda dressyrkurserna. Till ombud vid Svenska Brukshundklubben årsstämma i Stockholm utsågs hr A. Scharling. Bland frågor som dryftades, var ett förslag om anskaffande av en sportstuga till klubblokal. Förslaget diskuterades med stort intresse, men bordlades till kommande möte. Målarvärdare O. Christiansson tackade slutligen ordföranden och styrelsen för gott handhavande av klubbens angelägenheter. Lokreparatör G. Ternros, Göteborg, som tjänstgjorde som domare vid de officiella bruksproven i Hälsingborg i höstas, höll härefter en uppmärksam och lärorik kritik över tävlingarna. Han delade med givmild hand ut såväl ros som ris, men vitsordade det goda resultat, vartill klubben nått. Ett resultat som var så mycket vackrare med tanke på att hälsingborgarna inte i likhet med många kolleger uppåt landet har tillfälle att

göra studier och hämta impulser från närbelägna städer. Hr Ternros hade endast goda ord till övers för den goda sportmannaanda som präglar klubbens verksamhet.

Intresset för brukshundar är i stigande i Hälsingborg, enligt vad som framgår av årsberättelsen för Svenska Brukshundklubben Hälsingborgsavdelning. Ett talande bevis härför är ökningen av klubbens mediemsantal, som nu stigit till mer än 70. Av årsberättelsen framgår vidare, att klubben under året anordnat en dressyrkurs med ett tjugotal deltagare. Vid bruks- och anlagsprov godkändes samtliga startande.

Efter årsmötet samlades medlemmarna med damer till supé med dans och muntration av skilda slag med bl. a. uppträdande av den välkände trollkonstnären och illusionisten Ernesto från Kristianstad.

T. Uppling.

Södertäljeavdelningen

Södertäljeavdelningen var den 12 januari 1945 samlad till årsmöte å Lemkes Konditori under stor anslutning från medlemmarnas sida. Ordf., John Almgren, hälsade de närvarande välkomna och avgav rapport över vidtagna och av styrelsen beslutade åtgärder. Till mötets ordf. valdes hr Bertil Norman, varefter styrelse- och revisionsberättelserna genomgingos och godkändes. Styrelsen beviljades full och tacksam ansvarsfrihet, och nedan återges några axplock ur den framlagda verksamhetsberättelsen:

"Styrelsen har avhållit 11 protokollförda styrelsemöten samt kallat till och avhållit 2 avdelningsmöten.

Medlemsantalet har ökat och uppgår nu till 37 stycken.

Off. bruksprov har av avd. anordnats den 16 april med deltagande av 20 hundar från skilda orter. Dessutom har avd. anordnat en klubbävling den 26 mars samt den nyligen avslutade serieävlingen vilken omfattat en nattävling och två dagtävlingar. Flera planerade tävlingar och uppvisningar ha måst inställas, bl. a. en å Barnens Dags-festligheterna, på grund av att Länsstyrelsens tillstånd ej kunnat utverkats med anledning av den smittosamma sjukdom som härjat, dessbättre utan att ha krävt några offer bland avdelningens hundar.

Under vår- och höstsäsongen ha kurser i

appelldressyr hållits minst två gånger i veckan. Avdelningen har under året väl samarbetat med ortspressen, som på ett sakförståndigt sätt hållit allmänheten underkunnig om avdelningens verksamhet."

Styrelsen fick följande sammansättning: Ordf. John Almqvist, Ragnhildsgatan 37 B, sekr. Martin Norman, Dalgatan 17 B, kassör Alvar Eriksson, Ragnhildsbergsgatan 14, tel. 322 55, Gösta Nordeman, Granhyddan, tel. 313 24, Sven Nordeman, Cederströmsgatan 1, tel. 337 76. Suppleanter Alvar Eriksson, Fogdetorpsvägen 25, Inga Erikson, Stockholmsvägen 26.

Serietävlingen.

Segrare bland skyddshundar, högre klass, blev hr Ove Wählstedts boxer Roy, med den sammanlagda poängen 1058 för alla tre tävlingarna. Bland skyddshundar, nybörjarklass, placerade sig schäfern Daina, äg. och för. fru Edith Wallin, på första plats med 929 poäng och på andra plats boxern Kickan, äg. och för. Georg Hedlund, 907 poäng. Bland spårhundar, högre klass, kom schäfern Jacki, äg. och för. Martin Olsson, på första plats med 916 poäng, och i nybörjarklass belade dobermannpinschern Lotty, äg. och för. fröken Inga Erikson, 677 poäng, platsn före riesenschnauzern Zurry, äg. och för. Alvar Eriksson, 625 poäng. Sjukvårdshundar, nybörjarklass: 1) Puck, schäfer, äg. och för. Tor Wallén, 328 poäng. Appellklass: 1) Sidar, schäfer, äg. och för. Gösta Nordeman, 412 poäng, 2) Mitzi, foxterrier, äg. och för. Bengt Sjöberg, 345 poäng, 3) Max, schäfer, äg. och för. Alvar Eriksson, 305 poäng, 4) Zenta, schäfer, Sven Nordeman, 268 poäng, 5) Tanja, schäfer, Bror Schill, 263 poäng.

Ny lokalavd. i Karlstad

Den 11 december 1944 bildades Svenska Bruks- hundklubbens Värmlandsavdelning. Arméhund- chefen, major Einar Edström, hade därför ut- hållit ett orienterande föredrag. Inte mindre än 28 medlemmar med landshövding Ivar Wenner- ström i spetsen antecknade sig. De flesta äro bosatta i Karlstad, men även Arvika, Skoghäll och Forshaga äro representerade.

Som styrelse för avdelningen fungera för när- varande: Ordf. redaktör Gösta Lundqvist, Al- gatan 10, Karlstad, sekr. löjtnant B. Calais,

Herrhagsgatan 23, Karlstad, kassör överingenjör Olov Wennberg, Bjurbäcksgatan 8, Karlstad, samt fru Vesla Odén, furir Helmer Lundberg, ryttmästare Nils Rosenlund och herr Bror Grä- berg, samtliga i Karlstad.

Då löjtnant B. Calais är kommanderad på annan ort under en tid framåt, sköter ordföran- den tills vidare sekreterarens göromål.

Gösta Lundqvist.

Nyrekrytera prisdomarkåren!

Är inte tiden inne att försöka nyrekrytera prisdomarkåren? Detta gäller i första hand utställningsprisdomarna. Utan att direkt se det hela i svart måste man ändå bli betänksam, ty vi ha allt för få prisdomare inom vissa ras- kategorier. Som exempel kunna vi nämna schä- fern. Här finns inom landet endast tre special- domare, som alla uppnått 50-årsåldern. En prisdomare kan lika litet som någon annan — oavsett huru vital han än är — vara verk- sam hur länge som helst. Därför äro vi tvungna att se oss om efter nya förmågor, som kunna axla prisdomarkappan.

Det är vida svårare att bli utställnings- än bruksprovsdomare. Många kanske känna sig kallade, men synnerligen få torde nog bli ut- valda. Av en exteriördomare fördras någonting särskilt. Han måste ha blick och fallenhet för saken, och han bör ha något av konstnär inom sig. Visserligen kan man med mycken möda lära sig en hel del, men detta är inte tillfyllest, utan den kvinna eller man, som har den rätta konstnärsblicken, torde nog vara eller bliva den bästa prisdomaren.

Vidare fördras av en prisdomare att han "läst in rasen", och att han är fullt förtrogen med dess egenart. Han måste även ha en god por- tion pondus, veta vad han vill, kunna påstå en sak och förfäkta den, om så skulle behövas, ty vankelmodiga personer passa absolut inte in- om prisdomarkåren.

Att "läsa in rasen" är liktydigt med att för- värva sig en grundlig kännedom om hundens anatomi. Ifråga om denna kunskap får inga eftergifter förekomma. En prisdomare måste även ha förmågan att enkelt och lättfattligt uttrycka sig i skrift och med några få ord kunna säga huru en hund ser ut.

Hur skall man nu kunna få fram nya pris- domare? Ett led i arbetet härför vore att

anordna domarkurser för personer, som vore villiga att försöka sig på saken. Sedan kanske det kunde ordnas så, att kandidaterna — visserligen ett begränsat antal åt gången — kunde få tillfälle att närvara vid utställningsbedömningarna och därvid göra anteckningar, som omedelbart efter prisbedömningens avslutande överlämnas till ringsekreteraren. Detta förfaringssätt skulle nog vara det mest effektiva, emedan vederbörande då verkligen finge en god övning. Det skulle då säkerligen konstateras, att prisbedömningen inte är så lätt som många tror och en helt annan sak än att stå utanför ringen och kritisera.

—d.

Vårens tävlings- o. träningsdagar

- 10/3 Rottweiler- och Dobermannpinscherssektionerna anordna kvällstävling. Efteråt sång, musik, pjäxdans och idrottstävling mellan tungviktare. Uppl. telefon: 16 08 01 och 27 17 13 (Sportstugan Helenelund.).
- 11/3 Träningsstävling i Helenelund (Anlagsprov). Kl. 9,00.
- 8/4 Träningsstävling i Helenelund (Anlagsprov). Kl. 9,00.
- 29/4 Spår- och rapporthundstävling i Helenelund.
- 6/5 Skydds- och sjukvårdshundstävling i Helenelund.
- 12/5 Klubbfest å Piperska Muren (Diplom- och prisutdelning):

Försäkra hundarna

Under tiden 1 november 1944—31 januari 1945 ha nedanstående erhållit full ersättning för hundar i Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget, Örebro:

Kamrer Hubert Schröder, S:t Eriksgatan 68, Stockholm, foxterrier, överkörd av bil; Bageriarb. Edvin Andersson, Konstbacken, Box 401, Kopparberg, hamiltonstövare, självdöd på grund av leverskada; Fr. Sömmerska Jenny O. Bergström, Villavägen 4, Tureberg, boxer, avlivats på grund av hjärnsvulst; Lagerbiträde Erik Holmér, Tegnaby Norregård, Tegnaby, stövare, överkörd av tåg; Köpman Gustaf Adolf Granfalk, Sockenvägen 469, Enskede, korthårig tax, dödad av grävling; Försäljare E. P. Eriks-

Herrar Jägare och Hundägare

Försäkra Edra djur i

SVENSKA ÖMSEIDIGA KREATURSFÖRSÄKRINGSBOL.

Stiftat år 1906.

Liberala ersättningsgrunder. - Låga premier.
Snabb skadereglering.

OBS.! Bolaget lämnar jämväl ersättning för djur, som bliva stulna eller eljest försvunna och sedermera ej tillrättakomna. Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i Örebro eller från någon av dess inspektörer eller ombud.

Inspektör i Stockholms län och stad: Herr
John Millbo, Holmgård, Huddinge.
Tel. Stockholm 57 09 54.
Ombud antagas.

son, Elvesta, Jättendal, gråhund, överkörd av bil; Hem.-äg. Johan Engkvist, Näsön, Rölönda, obestämd ras, skadeskjuten under jakt; Verkmäst. Bernh. Larsson, Tingstäde, pointer, överkörd av bil; Herr Herbert Strand, August-Malmsgatan 18, Kiruna, gråhund, avlivats på grund av valpsjuka; Lantbr. Axel Oisson, Spetsmåla, Holmsjö, stövare, försvunnen; Arrend. Karl Axel Eriksson, Källsvedet, Sättrabrunn, tax, överkörd av bil; Snickare Tage E. Johansson, Fagersäng nr 8, Huskvarna, smålandsstövare, död av obekant orsak; Konditor Valdemar Brännvall, Överkalix, stövare, självdöd på grund av metrit; Hotelldirektör Edvin Hesselning, dobermannpinscher, avlivats på grund av valpsjuka; Fru Helga Andersson, Valborgsmässevägen 17, Tellusborg, Stockholm 32, boxer, avlivats på grund av svulster; Stationsförest. Gunnar Alm, Mälaskog, schiller, självdött på grund av valpsjuka; Herr Sven Eriksson, Box 3138, Karlskoga, samojedspets, självdöd på grund av mag- och tarmkatarr; Njurunda Jaktvårdsförening, Dingersjö, Njurunda, foxterrier, överkörd av bil; Folkskollärare Georg Nilsson, Folkskolan, Tännäs, schweizerstövare, försvunnen; Krutbruksarbetare Sixten Karlsson, Box 3474 B, Bofors, bl. stövare, avlivats på grund av vaginaframfall; Skogs-

arbetare Werner Olsson, Tevansjö, Ramsjö, jämtlandsspets, ihjälbiten av annan hund; Järnvägsarbet. Per Kihlgren, Grimsåker, Box 2680, Malung, smålandsstövare, överkörd av buss; Jordbruksarb. Nygårds Erik Andersson, Dalstuga, Bingsjö, schillerstövare, omkommen genom drunkning; Hemägare Albin Karlsson, Hissjön, spets, överkörd av bil; Omnibusägare Claes Johansson, Bäckalyckevägen 22, Jönköping, foxterrier, överkörd av bil; Byggnadsnickare Hjalmar Johansson, Fridhem, Månestorp, Jönköping, schiller, försvunnen; Chaufför Carl Emanuel Bark, Box 106, Grythyttan, schiller, överkörd av tåg; Lantmätarebiträde Heikki Mörtberg, Box 32, Övertorneå, spets, avlivad på grund av halsinflammation; Ingenjör Åke Hansson, Hägerstensvägen 94, Stockholm, cocker spaniel, ihjältrampad av större hund; Trädgårdsmästare Einar Nilsson, Krafslösa, Kläckerberga, spets, avlivad på grund av eksem; Tandtekniker Arne Grahn, Box 487, Piteå, strävvhårig vorstehund, överkörd av bil; Isolitarbetare Alfred Lundin, Box 52, Perstorp, dachsbracke, självdöd på grund av mag- och tarminflammation; Verkstadsägare David Norberg, Munkerud 17, Munkfors 2, hamiltonstövare, självdöd av obekant orsak; Fabriksarb. Arvid Johansson, Brl. 655 A, Munkfors, tax, avlivad på grund av främmande kropp i mag-sälken; Skogvakt. N. J. Mikkelsen, Torup, Bara, tax, omkommen genom drunkning; Ing. Knut Sandell, Grythyttan, bulldogg, överkörd av

bil; Skogsarbetare Hans Forselius, Stångom, Njurunda, schiller, försvunnen; Tekn. biträde Gösta Perhson, Storgatan 22, Askersund, dachsbracke, överkörd av buss; Köpman Janne Fällman, Box 141, Lycksele, schillerstövare, avlivats på grund av bristsjukdom; Flottningsförman M. I. Granbom, Parteboda, gråhund, överkörd av tåg; Lantbr. Torsten Johansson, Skälskult, Strömsfors, Hjorted, stövare, omkommen genom drunkning; Fru Tora Pettersson, Prästgatan 32, Stockholm, bl. ras, självdöd på grund av obekant sjukdom; Herr John E. Norlin, Box 459, Arvidsjaur, pekingseser, avlivad på grund av eksem; Lantbr. Erik Sjöstrand, Ramnäs, Göteryd, chiller, försvunnen; Lantbr. Fridolf Bernström, Ramsered, Drängsered, stövare, död genom olyckshändelse; Skogv. J. W. Ohlsson, Källeborg, Nås, foxterrier, självdöd på grund av främmande kropp i tarmen; Chaufför Harald Wänkkö, Pajala, septs, avlivad på grund av valpsjuka; Fröken Mildris Lindlöf, Munkplan 4, Jönköping, dvärgschnauzer, överkörd av bil; Fabriksarbet. Herbert Pettersson, Torp, Box 215, Deje, hamiltonstövare, försvunnen; Fru Karin Nordfors, Gjutargatan 8, Stockholm, dvärgschnauzer, överkörd av bil; Hem.äg. Simon Persson, Knåda 4, Box 32, Ovanåker, hamiltonstövare, avlivats på grund av valpsjuka; Herr Paul Nilsson, Köpmangat. 38 B, Sundsvall, foxterrier, överkörd av bil; Åkeriägare Sigvard J. Eklund, Box 129, Ånge, jämtlandsspets, överkörd av tåg.

Gynna

Brukshundens Annonser

GUST. SWÄRD, Smedslätten.
Artiklar av Koppar o. Mässing.
Lämpliga som pris Lampetter, Bric-
kor, Ljusstakar, Bägare m. m.
Mångårig leverantör till våra främ-
sta återförsäljare inom branschen.

GUST. SWÄRD, Smedslätten.
Telefon 25 01 46.

Rättelse



Denna bild, som föreställer schäfer-
hunden Chlodulf vom Pelztiershof,
446595, PH, har i decembernumret 1944
felaktigt angivits som tik, vilket härmed
rättas.